RECORDURILE REGIONALE — OGLINDA PROGRESULUI IN ACTIVITATEA SPORTIVĂ DE PERFORMANŢĂ

— De vorbă cu activiştii sportivi din regiunea Argeş —

Una din pîrghiile cele mai importante ale creşterii performanţelor sportive o constituie îmbunătăţirea continuă a recordurilor raionale şi regionale. In raport cu rezultatele obţinute în această direcţie poate fi apreciat — în mare măsură — progresul activităţii sportive de performanţă dintr-o regiune sau alta. Şi acest obiectiv este, fără îndoială, deosebit de important şi de actual.

Pentru a cunoaşte succesele realizate şi pentru a face totodată un schimb de experienţă în această problemă, ziarul nostru a organizat o „masă rotundă" cu activiştii sportivi din regiunea Argeş. Ne-am oprit în mod special asupra acestei regiuni în care sportul de performanţă cunoaşte actualmente un nivel mediu de dezvoltare, considerînd că tocmai acest lucru va ajuta la o generalizare a experienţei căpătate în acest domeniu de activitate. Aşadar, împreună cu activişti sportivi piteşteni am purtat o amplă discuţie despre preocupările pentru îmbunătăţirea recordurilor regionale şi raionale, insistînd îndeosebi — aşa cum era firesc — asupra atletismului, sport care în toate regiunile ţării înregistrează în ultimii ani o creştere simţitoare.

Participanţii la „masa rotundă" au adus în discuţie probleme deosebit de interesante, arătînd prin aceasta preocuparea organelor şi organizaţiilor UCFS din această regiune pentru realizarea acestui important obiectiv — creşterea continuă a recordurilor regionale. Iată, de altfel, cîteva spicuiri din cuvîntul participanţilor:

★ ★ ★

135 de recorduri şi... planuri de viitor

TANASE DIMA, preşedintele comisiei regionale de atletism:

Ştiu că mai convingătoare decît orice comentarii sînt cifrele. Voi folosi doar cîteva. Astfel, la sfîrşit de an, bilanţul atletic al regiunii noastre ne arată că au fost egalate şi doborîte 135 de recorduri regionale şi 6 republicane. Pentru a ilustra direcţiile principale spre care ne-am îndreptat atenţia, voi reda cifric situaţia acestor recorduri pe categorii de vîrstă: juniori 17—18 ani — 18 recorduri; junioare 17—18 ani — 22; juniori 15—16 ani — 30; junioare 15—16 ani — 39; seniori 14; senioare 12. Aş vrea să menţionez în special faptul că la categoria junioare II recordurile regionale au fost doborîte la 7 din cele 10 probe, la 2 au fost egalate şi numai unul a rămas pentru... 1965. De asemenea, la senioare din cele 11 recorduri s-au doborît 7, au fost egalate două şi 2 au rămas, de asemenea, pentru... viitor (foarte apropiat, după dorinţele noastre!).

S-ar cuveni, poate, şi cîteva exemplificări individuale. Cred că ar trebui să notaţi următoarele: la 100 m plat băieţi, recordul regional deţinut din 1961 de C. Amzică a fost îmbunătăţit anul acesta de P. Hudubaşa care a realizat 11,2 şi ne-a dat multe promisiuni pentru viitorul sezon atletic; la greutate juniori categoria 17—18 ani recordul regional — care data din 1961: 12,44 m — a fost ridicat în acest an la 14,00 m; la 400 m plat recordul regiunii noastre era de 52,7 şi în prezent este de 52,3 sec. Este o enumerare care ar putea fi mult continuată. Trebuie însă amintite cîteva din cele mai valoroase recorduri regionale stabilite în acest an cu performanţe de valoare republicană şi chiar internaţională. Este vorba de 54,02 m ai Olimpiei Catarama la aruncarea discului — rezultat cu care atleta din Cîmpulung Muscel s-a clasat în primele 20 de aruncătoare din lume; de valorosul record regional şi republican de junioare II realizat de Steliana Nedelcu la 60 m g: 8,9 şi la tetratlon: 2844 p; de cei 56,88 m obţinuţi de aruncătorul de ciocan V. Ţîbulschi, clasat pe locul II la campionatele europene de juniori de la Varşovia şi singurul învingător din acest an al recordmanului mondial de juniori Gheorghe Costache!

Se pune, firesc, întrebarea: **cum s-a muncit pentru realizarea acestor succese?**

Este limpede că performanţele nu se pot realiza aşa — cum se spune — „peste noapte". Ceea ce culegem astăzi este, de fapt, rodul unei activităţi susţinute începute cu 2—3 ani în urmă cînd întreaga muncă pentru dezvoltarea atletismului în regiunea Argeş a început să capete o nouă orientare, comisia regională avînd în principal îndreptată atenţia asupra dezvoltării bazei de mase şi a răspîndirii largi a atletismului în şcoli, în rîndul copiilor. Din nou, un exemplu: în raionul Muscel — în urmă cu doi ani — peste 6000 de copii au luat parte la diferite întreceri şi concursuri de selecţie. Mulţi dintre ei sînt astăzi recordmani regionali — în special la categoriile mici.

Aş vrea să profit de prilejul acestei discuţii pentru a arăta că toate aceste succese au fost îndeosebi rodul muncii entuziaste a antrenorilor şi profesorilor de educaţie fizică şi în special a specialiştilor care activează la Cîmpulung Muscel, raion care se poate mîndri cu faptul că deţine astăzi 115 din cele 135 de recorduri regionale stabilite în 1964.

★ ★ ★

De ce nu există mai multă preocupare pentru sportul halterelor?

IULIAN NICOLESCU, instructor voluntar la Colibaşi:

Am ascultat şi mărturisesc că am învăţat multe din discuţiile purtate pe marginea activităţii atletice din regiunea noastră. Eu am să vorbesc despre haltere, sportul care mi-e drag mie şi multor muncitori de la Colibaşi şi regret că nu pot spune acelaşi lucru şi despre tovarăşii tehnicieni de la consiliul regional care ne-au cam uitat atît cu îndrumarea cît şi cu sprijinul de care avem atîta nevoie. Este, de altfel, prima oară cînd se vorbeşte „concret" despre munca noastră. Fără să ne luăm la întrecere cu atletismul — nici nu s-ar putea datorită numărului mic de categorii de la haltere — vă putem spune că şi noi am doborît în anul 1964 un număr de 9 recorduri regionale şi ceea ce este important valoarea noilor recorduri este destul de bună, la unele categorii şi stiluri întrecînd cu mult performanţele din anul trecut. Totuşi, valoarea noilor recorduri regionale nu e la nivelul cerinţelor actuale şi nici nu s-a făcut totul pentru ca sportul halterelor să se extindă şi în alte raioane ale regiunii: Inactivitatea comisiei regionale, descompletată şi existentă mai mult pe hîrtie a dus la această situaţie. *Apoi:* lipsa de popularizare. *Ca să nu amintesc decît un singur exemplu voi povesti deplasarea halterofililor din Colibaşi la Piteşti. Toate au fost bune. Am avut la dispoziţie sală, arbitri, materiale etc. Dar, n-am avut spectatori! În tot timpul întrecerilor, în sala goală, am încercat un neplăcut sentiment, ni s-a părut că această competiţie pentru care ne pregătisem luni de zile nu interesa pe nimeni şi în primul rînd pe activiştii sportivi din Piteşti. Cred oare tovarăşii din consiliul regional UCFS — prezenţi acum la masa noastră rotundă — că acest anonimat este un stimulent pentru un sportiv? Doar nu ne-am antrenat un an de zile ca să avem ca spectatori doar... soţiile a doi dintre colegii noştri! In schimb — şi n-aş vrea să se creadă că sînt ironic — cred că dacă mîine unul din cei mai buni băieţi ai mei, Victor Culea, Ilie Neoatu, Ion Dicu sau Gh. Drăgan ar realiza o performanţă de valoare internaţională, tovarăşii de la „regiune" s-ar mîndri şi ne-ar acorda toată atenţia. Dar, pînă atunci nu se poate?*

★ ★ ★

La noi, la Cîmpulung Muscel...

VICTORIA BĂDESCU, prof. de educaţie fizică la Cîmpulung Muscel:

Cîteva cuvinte despre recordurile raionale. Le consider un important criteriu de apreciere a muncii desfăşurate pentru dezvoltarea sportului de performanţă. La noi la Cîmpulung, atît la şcoala medie cu program special de educaţie fizică (atletism) cît şi la şcoala UCFS, unde activează cu succese care sînt cunoscute, antrenorul Emil Drăgan, se acordă toată atenţia popularizării recordurilor raionale, evidenţei lor precise, folosirii lor ca stimulent permanent în pregătirea atleţilor — în special a celor tineri. Deseori, împreună cu elevii facem discuţii asupra valorii acestor recorduri, analizăm posibilităţile de a le îmbunătăţi. Avem datoria să folosim la maximum condiţiile create în raionul nostru pentru progresul atletismului, de a dezvolta frumoasa tradiţie care s-a făurit aici. Consider că, în ceea ce priveşte şcoala cu program special de educaţie fizică, la baza rezultatelor obţinute stă exigenţa cu care noi am desfăşurat munca de selecţie a elevilor. Am organizat zeci de concursuri, am căutat elementele talentate şi apoi învăţîndu-le să iubească atletismul ne-a fost mai uşor să le conducem paşii spre performanţele de astăzi, multe din ele recorduri ale raionului şi regiunii noastre.

N. R. Este necesară o evidenţiere cu totul specială a muncii entuziaste, cu rezultate deosebit de frumoase, pe care o desfăşoară în raionul Cîmpulung Muscel soţii Victoria şi Gabriel Bădescu la Şcoala medie cu program special de educaţie fizică (unde atletismul se bucură de tot sprijinul directorului Mihai Răuţoiu) precum şi de antrenorul Emil Drăgan la şcoala sportivă UCFS — exemple care dacă ar fi urmate în toate raioanele regiunii Argeş...

★ ★ ★

Alte păreri despre atletism...

STELIAN COŞOIU, director adjunct al şcolii medii din Găeşti:

Aparent, atletismul se dezvoltă şi în raionul nostru. Putem arăta că în acest an 80 la sută din recordurile raionale de atletism au fost corectate. Privite mai în profunzime, cifrele despre care am vorbit arată că, de fapt, este vorba despre o supărătoare rămînere în urmă în raionul Găeşti. Şi iată de ce. Pe lista recordurilor regionale din acest an UNUL SINGUR aparţine raionului nostru! Consider că această slabă contribuţie a atleţilor noştri la îmbunătăţirea performanţelor pe plan regional are următoarele explicaţii: insuficienta bază de mase a atletismului în raionul Găeşti; calendarul competiţional întocmit superficial — cu foarte puţine concursuri la nivel regional — care nu stimulează cu nimic pregătirea tinerilor atleţi; lipsa de activitate atletică la sate, raionul nostru fiind aproape întotdeauna reprezentat de atleţii şcolii medii din Găeşti. *Cred că acestor concluzii trebuie să le adaug şi slaba noastră preocupare pentru a amenaja o pistă corespunzătoare. În general, sîntem hotărîţi ca în anul ce vine să schimbăm structural această stare de lucruri şi să aducem atletismul la nivelul valoric pe care îl cunosc în raionul nostru voleiul, handbalul şi gimnastica.*

I. POPESCU, antrenor-Slatina:

Nu împărtăşesc părerea celor care susţin că atletismul „prinde" mai greu la sate. In raionul Slatina, cu prilejul „duminicilor cultural-sportive", al competiţiilor raionale etc. am văzut numeroşi tineri, deosebit de talentaţi, înzestraţi cu calităţi care le permit obţinerea unor performanţe superioare. Cred că cel mai concludent exemplu îl constituie atleta Elena Matei — de altfel fruntaşă la învăţătură — care la debutul ei sportiv a aruncat mingea de oină 45 m! Cu toate că noi am căutat să asigurăm o selecţie cît mai bună, să popularizăm atletismul în toate comunele raionului n-am reuşit să ridicăm valoarea recordurilor raionale la nivelul celor regionale decît în foarte puţine probe cum ar fi de exemplu cea de 1000 m. Rămîne ca printre alte probleme să rezolvăm şi una care ne-a dat mult de furcă pînă acum: urmărirea elementelor talentate şi după ce ele au plecat din localitate; aceasta deoarece mulţi tineri atleţi s-au „pierdut" după ce realizaseră performanţe destul de bune.

EMANOIL STERESCU, prof. de educaţie fizică–Curtea de Argeş:

Raionul nostru a dat atletismului de-a lungul anilor multe elemente talentate. În ultimul timp activitatea atletică a slăbit însă considerabil. Se munceşte fără perspectivă. Baza atletismului o constituie exclusiv şcolile din centrul de raion. În plus, din cauza unei insuficiente preocupări, lipsesc materiale sportive, nu avem decît un număr extrem de redus de arbitri, nu există o evidenţă reală a atleţilor cu posibilităţi de afirmare. Şi toate acestea pentru că de atletism se ocupă numai 2—3 oameni în tot raionul!

ION RUSU, antrenor-Rm. Vîlcea:

Dacă am fi discutat despre gimnastică sau volei aş fi avut poate mai multe de spus. Ca să nu mai vorbim dacă această masă rotundă ar fi avut ca temă: FOTBALUL ...Cu aceasta am arătat, de fapt, locul pe care-l ocupă atletismul în activitatea sportivă din raionul Rm. Vîlcea. Vorbim acum despre recorduri. Cele raionale sînt de valoare destul de slabă. Unii dintre participanţi au reliefat efectul popularizării acestor recorduri în rîndul atleţilor. Noi, s-o spunem drept, n-am făcut niciodată acest lucru. Fireşte, îl vom face. Dar, să nu se supere tovarăşii de la consiliul regional dacă le voi spune că era şi de datoria lor să ne facă cunoscute din cînd în cînd recordurile regionale şi să ne îndrume spre folosirea propagandei sportive în vederea îmbunătăţirii recordurilor raionale.

Am vorbit despre cîteva din lipsurile noastre. Nu ne place să dăm vina pe alţii, dar trebuie să arătăm că pe plan local atletismul întîmpină serioase greutăţi. Nu avem o pistă corespunzătoare (tocmai de aceea rezultatele mai bune le obţinem în... deplasare). De altfel — deşi pare de necrezut — atletismul este aproape interzis pe... stadionul din Rm. Vîlcea. Tovarăşii de aici nici nu vor să audă măcar de discoboli sau suliţaşi care pasămite le... strică gazonul „marilor fotbalişti". Şi atunci, cum să mai vorbim de performanţe şi recorduri?

LA MASA ROTUNDĂ

★ ★ ★

Doctorul, atletismul... şi pasiunea

SERGIU CHIRILOVICI, antrenor de ciclism la Cîmpulung Muscel:

Am îmbunătăţit şi noi cîteva din recordurile regionale. De fapt, fără să ne... lăudăm, toate recordurile regionale de ciclism ne aparţin! Cum am realizat acest lucru? Vreau să vă spun că experienţa anilor m-a învăţat să pun la baza muncii de selecţie şi pregătire două lucruri care întotdeauna s-au dovedit bune: înainte să plec — *cum se spune* — la treabă, eu... dau mîna cu doctorul de la care primesc indicaţii deosebit de preţioase în legătură cu posibilităţile tinerilor ciclişti; apoi încep pregătirea punîndu-i pe elevii mei faţă în faţă cu... atletismul. Eu nu cred că fără aceste două elemente se pot obţine rezultatele dorite. *Şi încă ceva.* Ca *în tot ce facem zi de zi* să punem pasiune, multă pasiune pentru dezvoltarea sportului pe care-l practicăm. *În ceea ce priveşte ciclismul din Cîmpulung, este poate grăitor faptul că duminică de duminică vin aici la antrenament sau la concursuri ciclişti care locuiesc la... Piteşti.*

★ ★ ★

Pentru '65!...

Relatări, metode de muncă, sugestii, angajamente... Am reţinut cu atenţie fiecare din părerile participanţilor la „masa rotundă". O contribuţie importantă la dezbaterea temei pe care ne-am propus-o au adus-o tovarăşii AL. MOMETE şi I. FEŢEANU, activişti ai consiliului regional UCFS Argeş, care au scos în evidenţă eforturile depuse de activiştii sportivi, de profesorii de educaţie fizică, de antrenori pentru îmbunătăţirea continuă a recordurilor raionale şi regionale. A reieşit clar că biroul consiliului regional a privit cu seriozitate această problemă şi că tocmai datorită acestei preocupări rezultatele obţinute s-au situat la un nivel superior celor din anii trecuţi. Astfel, faţă de cele 25 de recorduri regionale doborîte în 1961, s-a ajuns în 1963 la 62 şi în 1964 la 135.

Sintetizînd unele păreri ale vorbitorilor ca şi cîteva din concluziile activiştilor consiliului regional UCFS Argeş se poate aprecia că deşi s-a făcut un pas evident în îndeplinirea obiectivelor activităţii de performanţă mai sînt încă multe de rezolvat. Trebuie asigurată, în primul rînd, perspectiva muncii. Ni s-a părut curios faptul că la consiliul regional nu există o evidenţă a recordurilor raionale. Dacă ar fi existat s-ar fi creat posibilitatea unui sprijin eficient în raioane în care problema recordurilor nu se bucură încă de atenţia cuvenită (Slatina, Horezu, Găeşti, Drăgăneşti-Olt, Drăgăşani). O analiză chiar sumară a recordurilor regionale îmbunătăţite în acest an arată că sînt încă multe probele unde performanţele au o valoare scăzută. De asemenea, la unele probe atletice (110 m g, 800 m plat, triplusalt şi suliţă băieţi, 400 m şi 800 m, ştafeta 4x100 m fete) recordurile regionale au o vechime de ani de zile.

În pragul unui nou an de activitate, participanţii la masa noastră rotundă şi-au exprimat hotărîrea de a munci cu mai multă perseverenţă în direcţia creşterii performanţelor sportive, de a folosi mai bine ca pînă acum posibilităţile de care dispune regiunea Argeş, să dezvolte tradiţia existentă în unele raioane şi să consolideze succesele dobîndite pînă acum. Considerăm că există toate condiţiile pentru realizarea acestor angajamente şi că schimbul de experienţă avut cu activiştii sportivi din regiunea Argeş va folosi şi altor organe şi organizaţii UCFS din celelalte regiuni ale ţării.